

2020. november 17- i áhítat Varga András – Szeles Emese

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 165. dicséret 4.: *Általjárász Te mindent; Rám ragyogni engedd Életedó, áldott Lelked! :/: Mint a kis virág is Magától kibomlik, Rá ha csöndes fényed omlik: Hagyj Uram, Vidáman Fényességed látnom S országod munkálnom!*

Előíma: Drága mennyei Édesatyánk! Háborgó lélekkel állunk most meg Teelőtted, hisz tele vagyunk kérdésekkel, aggodalommal, kilátástalansággal s neked bevalljuk, hogy félünk. Félünk a holnaptól, a ránk váró feladatoktól, s félünk a jövő bizonytalanságától is.

Atyánk! Te tudod, hogy most milyen nehéz nekünk, te ismered lelkünk nyugtalanságát és szomorúságát azok miatt, akik, s amik hiányoznak nekünk. Alázattal kérünk, hogy te adj nekünk erőt, hitet, biztatást, s utat a lábunk alá. Fogd a kezünk, vezess és tarts meg minket kegyelmedben. Nem önmagunkért, hanem Fiad, Jézus Krisztus érdeméért kérünk, hallgass meg minket. Ámen!

Textus: *„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” Fil 4,13.*

Kedves Testvérek!

A koronavírus-járvány miatt felborult a megszokott életritmusunk. Újra rendkívüli helyzetben vagyunk. És ebben a helyzetben át kell szervezni feladatainkat, lehet, hogy el kell engednünk terveinket, s bármennyire fájó, nélkülözniük kell a személyes találkozásokat. Közben a félelem is jelen van. Féltjük szeretteinket határon innen és túl. Mert a vírus kívülről jövő láthatatlan támadás, nem tudhatjuk, hogy hordozói vagyunk-e, viszont ha átadtuk valakinek, annak tönkre mehet az élete. Ezért kell felelősséggel élnünk. A bevezetett óvintézkedések és korlátozások miatt úgy érezhetjük, hogy „börtönben” vagyunk. Úgy érezhetjük, nem bírjuk tovább. Úgy érezhetjük, hogy elfogy az erőnk.

Pál apostol is „rendkívüli” helyzetben volt, amikor leírta levelét. Ő is megtapasztalta az erőtlenséget. A szükség idején nem esik kétségbe, nem panaszkodik, nem nyafog, nem fáraszt másokat. A börtönből írt levelében pedig le tudta írni azt, hogy nekem pedig mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem. (Fil 4,13). Ez az erő nem alkati kérdés. Sem fizikai, sem lelki értelemben nem a szüleinktől örököljük. Ezt az erőt mindenki kaphatja, aki ezt megismeri, és el tudja mondani: a Krisztusban. Aki az élő Jézus Krisztussal olyan közösségre jut a hit által, amit éppen a Szentlélek tett lehetővé mindannyiunk számára. Ez a Krisztusban áradó erő megerősít minket fizikálisan is, sokszor lelkileg, szellemileg is, és minden nagyképszerűsködés és túlzás nélkül elmondhatjuk: csakugyan mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Jó megerősített állapotban lenni. Mert így olyan módon viselem el a nehéz helyzetet, hogy annak a láttára mások is, más megfáradtak és ellankadtak is új erőre, bátorságra, reménységre kapnak. Tehát úgy elviselni, olyan módon, hogy az másoknak is bizonyágtétel és jótétemény legyen. Hiszen a

leg hatalmasabb bizonyágtétel éppen az, amikor valaki a szenvedésben, a nehéz helyzetben tanúsított lelki erejével tesz bizonyágot, olyan magatartással, amiben látszik valami felülről való erő, valami nem emberi, ami rámutat Jézus Krisztusra!

Kedves Testvérek! Azt kívánom, hogy ebben a rendkívüli vírushelyzetben tudjunk olyanok lenni, mint a napsugár télen. Olyan emberek, akik az erőtlének számára áldást, támaszt, és vigasztalást nyújtanak.

Hiszen ha Jézus Krisztus megerősít bennünket, akkor nemcsak a hitünk, nemcsak a szívünk, hanem a kezünk is megerősödik a jóra. És ha ezzel a megerősített lélekkel és kezekkel éljük az életünket, akkor tudunk a rendkívüli helyzet, ellenére is jó reménységgel lenni, és hűségesen végezni a ránk bízott szolgálatot. Mert „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” **Ámen**

Utóima: Gondviselő Atyánk! Hálásak vagyunk a hozzánk szóló Igéért, s azért, hogy általa mindig tanítasz minket. Kérünk, segíts, hogy felül tudjunk emelkedni lelkünk félelmeiben, kétségeiben, s bánataiban, add, hogy hitünk s reménységünk megmaradjon Benned minden időben. Rád tudjunk tekinteni, Beléd, s Igédbe tudjunk kapaszkodni akkor is, amikor úgy érezzük, végleg elfogyott az erőnk.

Urunk, Te adj biztatást a továbblépéshez, harcaink folytatásához, s ahhoz, hogy másokat is tudjunk erősíteni Igéddel, s ígéreteiddel. Adj nekünk józanságot, s tiszta rálátást mindenre, hogy észrevehessük apró áldásaid ebben a szürke időszakban is. Adj erőt, hogy őszinte szívvel, s hittel ki tudjuk mondani: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” **Ámen!**

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. **Ámen!**

Ének: 338. dicséret összes verse:

1. Lelki próbáimban, Jézus légy velem, El ne tántorodjék tőled életem. Félelem ha bánt, vagy nyereség kísért, Tőled elszakadnom ne hagyj semmiért. 2. Ha e világ bája engem hívogat, Nagy csalárdul kínál hitványságokat: Szemem elé állítsd szenvedésidet, Vérrel koronázott, szent keresztedet. 3. Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet; Bár e test erőtlen: te oltárodon Keserű pohárral, hittel áldozom. 4. Ha halálra válik testem egykoron: Ragyogjon fel lelked e hitvány poron; Ama végső harcon rád bízom magam: Örök hajlékomba fogadj be, Uram!

Áldás: Maga a békesség Ura adjon nektek mindig minden körülmények között békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!